

MARTTI LUTHER

Siunauksen merkitys

(jatkoa edelliseen numeroon)

Oman vanhurskautensa korostajat ja teeskentelijät eivät kiinnitä tähän huomiota eivätkä arvele olevansa kirottuja. Kerskaahan Luukkaan Evankeliumissa ylepäinä fariseus: "En minä ole niin kuin muut" (Luuk. 18:11). Siksi ei heille kuulukaan siunaus, vaikka he alinomaa siitä puhuvat siunaten itsensä mutta itsessään, eivät siemenessä.

Sellainen siunaus on Perkeleestä ja on kirottua. Profeetatkin taistelevat paikka paikoin tätä lajia vastaan nimitäten heidän siunauksiaan valheeksi, turhuudeksi, epäjumalanpalvelukseksi, ennusteluksi ym.

Tähän suuntaan puhuu Paavali Galatalaiskirjeessä: "Kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia" (Gal. 3:10). Koska siis kaikki pakanat ovat vailla siunausta, he ovat kirouksen ja synnin alaisia, jotta koko maailma olisi suljettu Jumalan alle: "Raamattu on näet sulkenut kaikki lain alle, että lupaus annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat" (Gal. 3:22). Tämä ja paljon muuta samanlaista virtailee tästä lupauksesta kuin runsasvetisestä lähteestä ikään.

Kuitenkaan tämä ääni Jumalan ratkaisusta ei ole lihalle ja järjelle lain-

kaan mieluista. Kaikki ihmiset, myös julkijumalattomat ja rikolliset, karttavat syntiensä tunnustamista. Erityisesti teeskentelijät ovat kuulleessaan, kun evankeliumia opetetaan, perin pahoillaan siitä, että heitä syytetään synneistä ja jumalattomuudesta. Siunauksen kaikki herkästikin hyväksyvät ja kehuvatkin sitä, mutta missään tapauksessa he eivät siedä sitä, että heitä mainitaan kirotuiksi ja tuomituiksi synnin tähden. Vieläpä he vihaavat niitä, jotka saarnoissaan tähän viittaavat, ja vainoavat heitä vihamielisesti.

Tietäkäämme siis, että tämä raamatunkohta ei kuulu kylläisille, itsepäisille ja omasta vanhurskaudestaan pöyhittyneille, vaan nöyryytetyille ja masentuneille, joita rasittaa ja ahdistaa synty, jotka tuntevat Jumalan kirousta ja vihaa, joka uhkaa kirottuja synnintekijöitä. Ja vaikka heillä olisi vanhurskaus, viisaus ja muita lahjoja, he silti valittaisivat, ettei tämä muuta ole kuin naamiota ja varjoa ja surisivat sitä, että ovat kaikkein kurjimpia maan päällä olevista ja siksi he anovat Jumalan laupeutta ja armoa.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24. Hämenlinna 2005. s. 324-325.
Suomennos Heikki Koskenniemi.

Taivaan tie – kaikille avoin mutta kaita

Vapahtaja sanoi vuorisaarnassaan: “Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.” (Matt. 7:13,14)

Jumalan sana esittää taivaan tien avoimena, kaikille tarjona olevana. Profeetta Jesaja ennusti Uuden liiton ihanuudesta ja autuuden tiestä sitä ajallisin ilmauksin kuvaten: “Joka sitä tietä kulkee, ei eksy - eivät hullutkaan. Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto; ei sellaista siellä tavata: lunastetut sitä kulkevat.” (Jes. 35:8,9) Vapahtaja sanoi, että hän itse on tie ja totuus ja elämä. Ilman häntä ei voi kukaan tulla taivaaseen, mutta hänen omansa tulevat varmasti perille. Hän on toisaalta tie jota kuljemme, toisaalta hän kantaa omansa perille autuuteen. Joka häneen uskoo, pieni tai suuri, oppinut tai oppimaton, suuria ulkonaisia syntejä tehnyt tai siivosti elänyt, on varmasti tiellä iankaikkiseen autuuteen.

Miksi Vapahtaja sitten sanoi, että taivaan portti on ahdas ja tie iankaikkiseen autuuteen on kaita? Miksi toisaalta kadotukseen johtava portti on avara ja sinne johtava tie lavea? Nämä Jumalan sanan kohdat muistuttavat uskon asian vakavuudesta. Pelastavaa uskoa ei ihmisellä ole luonnostaan eikä hän sitä voi omaan sydämeensä hankkia. Kun ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä, sanoi Vapahtaja. On tarkoin ajateltava, ettemme kulje maailman pettävää ja kadottavaa tietä vaan että kuljemme autuuden tietä.

Portti autuuteen on ahdas, koska meidän täytyy hylätä syntimme. Jumalan laki velvoittaa meidät kuuliaisuuteen hänen sanalleen kaikissa kohdin. Ihmiskeinoin emme kuitenkaan voi tätä vaatimusta täyttää. Ihmisperäinen, omiin tekoihin tai ajatuksiin luottava uskonnollisuus ei tuo apua. Siitä tulee vain väärää kuvitelmaa omasta paremmuudesta tai välinpitämätöntä maailmallista menoa.

Jumalan sanan mukainen tie on: Joka rikkomuksensa tunnustaa ja hylkää, se saa armon. Meidän tulee tunnustaa rikkomuksemme. Meidän tulee käydä sisään siitä portista, josta voivat mennä vain puhdistuneet, vain sellaiset, joille ei syntiä lueta. Vain sillä tavoin voidaan panna synnit pois.

Tämä portti on avoinna Kristuksen tähden. Hän otti päälleen synnit. Hän todella osoitti rakkautta vihollisiaan kohtaan, kun kuoli ristiinnaulitsijoidensa ja myös meidän edestämme. Autuuden portista käymme sisään, kun uskomme syntien anteeksiantamukseen Herramme Kristuksen tähden. Hänessä ovat syntimme sovitetut, nekin suuret ja pahat rikokset, jotka tunnemme erityisen raskaina.

Paitsi että Jumalan lapsi on kulkenut sisään ahtaasta portista, hän myös käy kaitaa tietä eteenpäin iankaikkiseen autuuteen. Tätä tietä Vapahtaja sanoi kaidaksi. Mitä hän sillä tarkoitti?

Jumalan sana varoittaa menemästä maailmaan. Meidän tulee vaelluksessamme päivittäin ottaa hänen sanansa todesta. Se varoittaa räikeästä syntielämästä ja välinpitämättömyydestä. Se antaa meille lähimmäisen rakkauden velvoitteeksi jokaista päiväämme varten. Meidän tulee siis elämässämme ojentautua jatkuvasti sanan mukaan. On siis ero siinä, miten me Jumalan lapsina vaellamme ja mitä tahdomme tehdä lähimmäiselle verrattuna maailman tapaan elää ja toimia.

Tie on kaita myös sen tähden, että meidän tulee menemän sisälle Jumalan valtakuntaan monen ahdistuksen kautta. Meidän tulee kärsiä vaivaa osoittaessamme rakkautta toisille. Meidän tulee ottaa vastaan ne koetukset, jotka tulevat siitä, että epäusko saa kasvavaa jalansijaa maailmassa. Kristus kärsi vaivan. Kun uskossa olemme hänen omiaan, myös meille tulee vaivaa hänen seuraamisestaan maailmassa.

Tämä uskon ja kilvoituksen tie vie perille autuuteen. Tällä tiellä kulkevalla on syntien anteeksiantamus. Ei ole mitään epäselvyyttä siitä, kun Vapahtaja sanoo: sinun syntisi ovat anteeksi annetut. Ei myöskään päämäärästä ole epäselvyyttä, Vapahtaja sanoi: se tie vie elämään. Kulje siis uskossa Vapahtajaan kaitaa tietä perille autuuteen saakka.

Kimmo Närhi

Kääntykää elävän Jumalan tykö

Ensimmäisenä Pyhän Kolmiykseyden päivän jälkeisenä sunnuntaina. Vanhan Testamentin teksti.

“Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. Jos minä sanon jumalattomalle: sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et häntä varoita etkä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen jumalattomasta tiestänsä, että pelastaisit hänen henkensä, niin jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta ja hän ei käännä jumalattomuudestansa eikä jumalatomalta tieltänsä, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut. Hes. 3:17–19.

Profeetta Hesekiel sai Herralta kutsuman toimia profeettana. Jumala asetti hänet Israelin heimon vartijaksi. Niin kuin Aadamin tuli vartioida paratiisia kaikelta vahingolta ja pahalta, niin Hesekielin tuli vartioida Israelin heimoa, jotta se pysyisi uskossa, pelastuisi ja varjeltuisi kiusaajan tuhotöiltä. Samalla tavoin nyt jokaisen seurakunnan pastorin tulee vartioida laumaansa, että sen kaikki jäsenet vaeltaisivat Herran pelossa hänen kasvojensa edessä.

Herra oli käskenyt profeettaa: “Ja nyt mene pakkosiirtolaisten tykö, kansasi lasten tykö; puhu heille ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra – kuulkoot he tai olkoot kuulematta.” (Hes. 3:11). Samoin seurakunnan pastorille Herra sanoo apostolinsa

kautta: “Saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehota, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.” (2 Tim. 3:2).

Herra sanoi Hesekielille: “Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani.” Jumala on antanut meille Vanhan ja Uuden testamentin sanan eli pyhän Raamatun. Kun pastori julistaa Jumalan sanaa, hän tekee sen Jumalan nimessä eli hänen puolestaan. Kun pastori tuo saarnassaan esille oikean Jumalan sanan, sinun tulee halukkaasti kuulla sitä ja kätkeä se sydämeesi. Tällaisen tien Jumala on valinnut, jolla hän lähestyy sinua ja puhuu sinulle. Emme saa halveksia Jumalan asettamaa, oikeaa saarnavirkkaa. Muuten halveksimme Jumalaa. Jeesus sanoi apostoleilleen: “Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, se ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.” (Joh. 13:20). Vielä Jeesus on sanonut: “Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt.” (Luuk. 10:15).

Aivan eri asia on, jos julistaja opettaa vastoin pyhää Raamattua. Silloin hän ei toimi Jeesuksen lähettiläänä. Sitä sinun ei pidä kuulla eikä seurata. Siihen soveltuu tämä Jumalan sana: “Vetäytykää pois heistä!” (Room. 16:17)

1. Miksi Jumalan lähestyy meitä sanallaan?

Luonnollisella ihmisellä on sellainen käsitys pahan omantuntonsa tähden, että Jumala haluaa rangaista häntä hänen synneistään. Sen vuoksi hän yrittää välttää joutumasta Jumalan sanan kohteeksi. Luonnollinen ihminen pyrkii piiloutumaan Jumalalta, niin kuin Adam lankeemuksensa jälkeen lymysi paratiisin puiden sekaan. Mutta Jumalaa ei voi paeta. Hän on kaikkialla ja näkee kaiken. Jumalaa paossa olevan ihmisen piilopaikkoja voivat olla itsessään oikeat asiat kuten työ, harrastukset ja viattomat nautinnot, mutta aivan erityisesti sellainen piilo on karkea syntielämä, jonka harjoittamisesta ihminen saattaa tosin nauttia, varsinkin ensi alkuun. Hän saattaa pelätä sekä hiljaisuutta että Jumalan sanan julistusta. Kaikessa ihmisellä on silloin pyrkimyksenä tukahduttaa omantuntonsa ääni. Ja kun omatunto vaimenee, ihminen luulee päässeensä Jumalaa pakoon. Sanotaan, että jänis piiloutuu panemalla päänsä pensaaseen. Tällaisen jäniksen Jumala haluaa vetää sanallaan ulos epäuskon pensaasta, – ei kuitenkaan sitä varten, että tuhoaisi hänet, vaan pelastaakseen hänet. Jumala ei ole langenneen ihmisen vihollinen, vaan ystävä.

Tätä ihminen ei luonnostaan ymmärrä. Hän joko ajattelee Jumalan haluavan rangaista häntä tai hän kuvittelee Jumalan leppoisaksi vanhukseksi, jolle on sama, kuinka ihmiset elävät ja mitä he uskovat. Mutta niin ei ole.

Jotta voisimme uskoa Jumalan rakkauteen, Jumalan täytyy pysähdyttää

meidät ja tehdä meille tiettäväksi, että jos olemme epäuskossa, olemme väärällä, vaivaan johtavalla tiellä. Hän näyttää meille sen lain saarnalla. Hän osoittaa meille, ettemme voi kelvata hänelle epäuskossa, ilman Kristusta, vaan että me tarvitsemme syntiemme sovittajan Jeesuksen, joka on kärsinyt meidän edestämme. Sen vuoksi hän osoittaa meille syntisyytemme ja sen syvyyden. Se on niin suuri, että vain armo auttaa. Omilla teoillamme emme voi pelastua.

Tekstimme sanoo meitä ihmisiä ”jumalattomiksi” siinä tilassa, jossa luonnostamme olemme. Tuo sana ”jumalaton” ei tarkoita vain jumalan-kieltäjiä, vaan kaikkia ihmisiä heidän omassa luonnollisessa tilassaan. ”Jumalaton” on sellainen ihminen, joka ei elä Jumalan yhteydessä eikä vaella hä-

nen kasvojensa edessä. Jumalaton on vanhurskaan vastakohta. Häneltä puuttuu Jumalan edessä kelpaava vanhurskaus, usko ja jumalanpelko. "Jumalaton" on langenneen Aadamin jälkeläinen, hänen kuvansa, hengelliseltä kannalta synteihinsä täysin kuollut, peritumeluksen alainen. Hän ei ole uudestisyntynyt eikä hänessä ole iankaikkista elämää. Hän ei ole Jumalalle otollinen – ei olemuksensa eikä tekojensa puolesta. Hän on ansainnut Jumalan vihan ja iankaikkisen kadotuksen.

"Jumalaton" voi kyllä olla hyvinkin uskonnollinen, mutta todellisuudessa hän ei tunne tietä Jumalan tykö eikä elä evankeliumista. Hän pyrkii pystyttämään omaa vanhurskauttaan. Sellaisena hän on kapinassa Jumalaa vastaan ja halveksii Kristuksen toimittamaa lunastusta. Hänen koko uskonnollisuutensa on täysin väärää. Hänellä ei ole nöyrä tunto Jumalan sanan edessä, vaan hän ajattelee omien tunteittensa tai järkensä mukaan. Hänen uskonnolliset käsityksensä eivät perustu Jumalan sanaan. Hän on mielestään oikeassa ja Jumalan sana on väärässä. Hänen maailmaansa ei sovellu Jumalan sana, ei siinä pysyminen eikä sen noudattaminen. Siksi hän vastustaa Herran kutsumia, Sanalle uskollisia paimenia. Sellaisesta ihmisestä Raamattu käyttää sanaa, joka on suomennettu sanalla "jumalaton".

Miten on sinun laitasi? Tunnetko syntisyytesi? Onko Kristus sinun sielusi turva?

Todelliset uskovat ihmiset eivät ole jumalattomia, sillä Jumala on heidät vanhurskauttanut ja ottanut yhteytensä lapsikseen. He ovat vanhurskaita, jotka elävät uskosta, siis armosta.

Heidän hyväkseen on luettu uskon kautta Kristuksen vanhurskaus. Mitä heidän vanhaan ihmiseensä tulee, se pysyy jumalattomana hautaan asti. Ja sen vuoksi uskovat saavat suuren lohdutuksen siitä, että Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, eli antaa meille siinä tilassa, missä luonnostamme olemme, synnit armosta anteeksi Kristuksen sovitustyön tähden. Uskovien vanhurskautena on siis Herra Kristus, ja hänessä he ovat Jumalalle otollisia.

Jumala lähestyy meitä sanallaan sitä varten, että hän vanhurskauttaisi meidät eli antaisi meille synnit anteeksi ja niin synnyttäisi meissä uskon ja uuden, hengellisen elämän. Hänen sydämellinen halunsa on armahtaa meitä.

2. Mitä asiaa Jumalalla on meille?

Jumalalla on selkeä sanoma meille. Tekstimme sanoo: "Jos minä sanon jumalattomalle: sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et häntä varoita etkä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen jumalattomasta tiestänsä, että pelastaisit hänen henkensä, niin jumalaton kuolee synnissäänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi." Sananpalvelijan tulee siis varoittaa kuulijoitaan epäuskosta ja sen teoista. Vaikka ihmiset eivät mielellään kuuntele varoituksen sanoja, on ne lausuttava, koska se on Jumalan tahto. Jos heitä ei varoiteta ja he hukkuvat, pastori joutuu siitä tilille. Seurakunnassa tulee saarnata kaikkea Jumalan tahtoa, koskaan ei näet tiedä, mitkä nimenomaiset asiat voivat kulloinkin olla ihmisille lankeemukseksi ja mikä seikka milloinkin voi ohjata heidät pelastuksen tielle tai sillä varjella.

Erityisesti silloin, kun tietyt väärät, synnilliset virtaukset saavat jalansijaa yleisessä mielipiteessä tai jopa lainsäädännössä, asioista on puhuttava ja osoitettava oikea tie, mitä Jumala tahtoo kansansa vaeltavan. Tällä hetkellä erityisesti siveyttä eli kuudetta käskyä koskevat asiat ovat sellaisia. On pidettävä kiinni siitä, että sukupuoliyhteys on syntiä miehen ja naisen välisen avioliiton ulkopuolella, ja siitä, että sellaisen harjoittaminen on kadottava synti, josta on tehtävä parannus.

Nykyaikana on tarpeen kiinnittää huomiota myös lasten kasvatukseen, että lapset oppisivat kunnioittamaan vanhempiaan ja tottelemaan heitä. Näistä asioista täytyisi yhteisesti keskustella tai ehkä oikein pitää kursseja. On hyvä, että lapsi kasvaa itsenäisyyteen kehitystasonsa mukaisesti, mutta ei ole hyvä, että hän saa tehdä sellaisia valintoja, joihin hän ei ole vielä kypsä. Hänen tulee kasvaa hyväksymään luonnollisena asiana vanhempiensa ohjaus. Laiminlyönneillämme kasvatamme lapsemme kieroön. Se on suuri synti. Ja ennen kaikkea meidän tulee rukouksin ja puhe-in istuttaa lastemme sydämiin jumalanpelko ja rakkaus hänen sanaansa. Muistakaa, rakkaat lapset, pitää Jumalan käskyt mielessänne ja elää niiden mukaan. Siihen kuuluu vanhempien kunnioitus ja totteleminen.

Tekstimme sanoo: "Mutta jos sinä varoitat jumalatonta ja hän ei käänny jumalattomuudestansa eikä jumalatomalta tieltänsä, niin hän kuolee synnissäänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut." Parannuksen saarnalla tulee siis kehottaa ihmisiä kääntymään elävän Jumalan puoleen. On kaksi asi-

aa, jotka pitävät yhtä ja joista on parannus tehtävä. Toinen on jumalattomuus, siis epäusko, Jumalasta erossa oleminen ja hänelle selkäänsä kääntäminen. Toinen on jumalaton tie, siis epäuskon teot, maailman mielen mukaan eläminen, se elämäntapa, jossa Jumalan sana ei saa ratkaista sitä, mikä on oikein ja mikä on väärin ja jossa se ei saa ohjata omaatuntoa ja elämän ratkaisuja. Herra sanoo: "Minä katson sen puoleen, joka on nöyryä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä." (Jes. 66:2).

Parannukseen kehottaa ja antaa voimaa pyhä kasteemme. Olemme siinä saaneet armon, kun Herra Kristus on puettu siinä vanhurskaudeksemme ja meidät on uudestisyntyetty. Siinä olemme samalla kuolleet synnille elääksemme vanhurskaudelle.

On suuri Jumalan lahja, jos olemme saaneet armon elää uskossa ja nöyrytyä hänen väkevän kädensä alle. Apostoli Pietari kirjoittaa: "Nöyrytykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi, ja 'heitäkää kaikki murheenne hänen päälensä, sillä hän pitää teistä huolen'." (1 Piet. 5:6-7). On suuri siunaus, että saamme kulkea Jumalan teitä ja vaeltaa hänen polkujansa. Profeetta sanoo: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemistä Herran sana." (Jes. 2:3; Miika 4:2) Muistakaamme: Siunaus on kätkeytynä Jumalan sanaan ja siitä löydettävissä, sillä hänen sanansa ovat elämä ja ne ovat henki. Amen.

Markku Särelä. Siitamajalla 18.6.2006.

Profeetta Sakarjan selitys

Uskonpuhdistaja Martti Lutherin selittämä ja hänen itsensä saksaksi julkaisema vuoden 1527 joulukuun lopussa. W2 XIV, 1768-1975. Suomentanut Markku Särelä. Jatkoa viime numeroon.

KOLMASTOISTA LUKU

Jae 1. Silloin on Daavidin huoneella ja Jerusalemin asukkailla oleva avoin lähde syntii ja saastaisuutta vastaan.

1. Tämä kaikki on sanottu vahvistamaan edellä olevat puheet uudesta Jerusalemistä ja kristikunnasta. Sen vuoksi hän myös tässä puhuu pappien pesemisestä ja kylpemisestä Vanhassa testamentissa ja vertaa sitä Uuteen testamenttiin, jossa on toisenlainen peseytyminen ja kylpeminen. Kuin hän sanoisi: Vanhassa testamentissa papeilla oli vain käsien pesuamme ja [jalkojen] pesuastia, josta he peseytyivät, kun menivät Ilmestysmajaan [2 Moos. 40:30–31]. Mutta Uudessa testamentissa, Kristuksen valtakunnassa, pannaan toimeen, ei vain pappeja varten, vaan koko Daavidin huonetta varten, niin, kaikkia Jerusalemin asukkaita varten, se on, kaikkia kristittyjä varten, sekä suuria että pieniä, toisenlainen kylpy ja pesu. Sen tulee olla näet vapaa, avoin lähde, joka on jokaiselle kylpemistä ja pesua varten ja jota ei ole esipihalla eristetty kuten pappien pesuastia vanhassa laissa. Se ei ole myöskään oleva sellainen kylpy, jossa astiaan täytyy kantaa vettä, joka loppuu ja kestää vain ajan ja jota aina tuodaan uutta. Tällä ilmaistaan, että silloin vanha kylpeminen lakkaa ja tilalle tulee toisenlainen kylpy. Mutta tässä on oleva sellainen lähde, josta vesi jatkuvasti pulppuaa aivan itsestään ja on raikasta. Siinä on ikuisesti vettä riittämiin eikä se lopu koskaan.

2. Tämä lähde voitaisiin oikein ja hyvin ymmärtää kasteeksi, jossa Henki annetaan ja kaikki synnit pestään pois. Mutta riitaa haastavien lahkojen tähden, jotka eivät käsitä mitään kasteesta ja jotka nauravat kaikelle, mikä tulkitaan kastetta tarkoittavaksi, niin emme mekään selitä sitä kastetta tarkoittavaksi, vaan pysymme siinä, mitä Kristus Joh. 4:14,24 puhuu elämän veden lähteestä. Sen evankelista itse selittää tarkoittavan Henkeä, jonka tulevat saamaan ne, jotka häneen uskovat. Sama lähde pysyy nyt avoimena kaikille kristityille ja pesee pois kahdenlaisen epäsiisteyden, synnin ja saastaisuuden.

3. Meissä on kahdenlaista syntiä: sitä, mitä me itse teemme, ja perisyntiä, joka on synnynnäinen ja jota profeetta tässä nimittää heprean kielellä saastaisuudeksi. Ja on sekin saastaisuus, josta Mooses 3 Moos. 12:4-5:ssä syylistää vaimot ja lapset kuudeksi viikoksi syntymän jälkeen jne. Teksti haluaa nyt sanoa seuraavan: Vanhat papit pesivät pesuammeessaan ulkonaisesti kätensä ja jalkansa, mutta nyt on tuleva sellainen pesu, jossa ei pestä käsiä ja jalkoja, vaan pestään pois kaikki synti ja saastaisuus. Niin vaikka joku tekisi syntiä ja vaikka hänessä olisi vielä paljon Aadamilta ja Eevalta periytynyttä pahaan taipumusta, hän on tuleva siitä puhtaaksi. Se on näet päivittäinen, julkinen, vapaa peseminen, se on, ainainen syntien anteeksiantamus, joka on aina avoin kaikille syntisille ja saas-

taisille, kuten sanomme uskontunnustuksessa: ”Minä uskon syntien anteeksiantamuksen” ja 1 Joh. 2:2: ”Kristus on meidän syntiemme sovitus eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien” jne.

Jae 2. Silloin, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalain nimet maailmasta, eikä niitä enää muisteta.

4. Niinpä todella, missä oikea oppi pääsee ilmoille siitä, kuinka synnit annetaan anteeksi ilman ansiota tämän avoimen lähteen kautta ja kuinka tästä samasta syntien anteeksiantamuksesta armon kautta tullaan vanhurskaiksi Jumalan edessä, siinä, ei ainoastaan kaisen epäjumalanpalvelun pidä lakkaaman, vaan siinä täytyy lakata myös kaikkien muiden sellaisten oppien, jotka tahtovat viedä meidät tekojen avulla sinne, minne tämä avoin lähde yksin meidät johtaa. Epäjumalanpalvelushan on keksitty vain hurskauden saamiseksi. Sillä tähän asti epäjumalanpalveluksia on kai voitu panna pois vain silmistä, mutta ei sydäimestä. Mutta mitäpä se on, että epäjumalia ulkonaisesti rikotaan ja kuitenkin sisäisesti pystytään niitä paljon sydämiin? Niin väärät opettajat tekevät, kuten myös tässä seuraa:

Myös profeetat ja saastaiset henget minä ajan pois maailmasta.

5. Nämä ovat noita samaisia saastaisia ja epäpyhiä lahkohenkiä, sillä vastoin Pyhää Henkeä he opettavat omia uniaan ja kuvitelmiaan, vaikka heillä ei olekaan ulkonaisia epäjumalankuvia, kuten fariseukset ja sadukeukset olivat lähes pyhiä eikä heillä ollut ulkonaisia epäjumalia. He

opettivat omaa oppiaan ja pitivät sydämessään epäjumalia. Sanoessaan heitä saastaisiksi hengiksi hän tapansa mukaan viittaa vanhan pappeuden virkaan ja tekee siitä hengellisen. Sillä vanhat papit olivat paljon tekemisissä saastaiten ihmisten kanssa, kuten Moosesen kirjat opettavat. Tämän saastaisuuden hän selittää tässä saastaisiksi hengiksi, se on, opettajiksi, jotka opettavat väärin ja ylistävät tekoja ilman armoa. Muuten minä en näet tunne yhtään profeettaa muuta kuin tämän ainoan, joka puhuisi saastaisista hengistä.

Jae 3. Ja on tapahtuva: jos joku vielä profetoi, sanovat hänen isänsä ja äitinsä, hänen vanhempansa, hänelle: ”Sinun täytyy kuolla, sillä sinä olet puhunut väärin Herran nimessä.”

6. Se on, kaikki kristityt – eivätkä ainoastaan papit kuten Vanhassa testamentissa – voivat hengellisissä asioissa jakaa oikeutta. Niinpä isä ja äiti eivät katso oman lapsensa henkilöön, vaan tuomitsevat hänet ja panevat pannaan, jos lapsi profetoi vastoin kieltoa. Sillä profetoiminen on tässä väriin profettojen puhetta, kuten teksti osoittaa. Lyhyesti sanoen: Kristityt säilyttävät puhtaan opin henkilöön katso-matta, olkoon [harhaopettaja] miten läheinen tahansa. Sillä vääriä oppeja ja lahkoja pitää olla, jotta muut koeteltaisiin, mutta ne eivät voita.

Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen vanhempansa, lävistävät hänet hänen profetoimisensa tähden.

7. Ei rauta-asein, vaan Jumalan sanalla. Sillä sen tulee olla hengellinen, ystävällinen lävistäminen, sellainen, jonka isä ja äiti tekevät lapselleen. Sa-

moin kuin pyhä Paavali lävistää galatalaiset ja korinttolaiset ja ohjentaa heitä Jumalan sanalla harhastaan.

Jae 4. Silloin tapahtuu, että profetoijat kokevat häpeän näkyjensä tähden, kun he profetoivat.

8. Tämä, nimittäin heidän häpeään panemisensa ja heidän profetoimisensa rankaiseminen, on hengellistä lävistämistä, sillä he eivät tule sitä kestämään. Hengen ja sanan tulee kristikunnassa liikkua kaiken yllä, ettei harhaoppi pääse nousemaan, vaikka sitä esiintyykin.

Eivätkä he valehdellakseen enää pue päällensä karvaista vaippaa.

9. Profeetat pukeutuivat säkkiin, se on, karkeisiin, yksinkertaisiin vaatteisiin, Jes. 20:2: ”Riisu säkkisi” jne. Mutta väärät profeetat käyttivät kaikin tavoin oikeitten profeettojen puheentapaa ja ulkoasua ja heidän muitakin tapojaan teeskennellen eksyttääkseen ihmisiä. Niin ei tule olemaan enää kristityistä puhuttaessa. Sillä ei kysytä, pukeutuuko joku harmaisiin tai punaisiin, näyttääkö hän happamalta vai makealta, vaan sitä kysytään, opettaako hän oikein. Sana on tässä tuomari, ei henkilöön katsominen. Niin, mitä enemmän joku tekeytyy pyhäksi ulkoasullaan ja vaatteillaan, sitä enemmän häntä halveksitaan. Ei uskota viittaa eikä kaljua, vaan ainoastaan Sanaa.

Jae 5. Vaan hänen täytyy sanoa: ”En ole profeetta, vaan peltomies, sillä minä olen palvellut ihmisiä nuoruudestani asti.”

10. Se on, jos hän aikoo pysyä kirkoissa, niin hän ottaa vastaan lävis-

tämisen ja ohjentamisen, antaa opettaa itseään, hylkää profetoimisensa ja sanoo: Totta onkin, miksi profetoisin ja olisin muita kristittyjä viisaampi? Olenhan kuitenkin peltomies, se on, huono ihminen, samanlainen kuin muutkin, ja nuoruudestani asti olen ollut toisten palveluksessa. Tämä on samaa kuin: Vaikka kaikki kristityt voivat profetoida ja opettaa, 1 Kor. 14:31, eivät he kuitenkaan korota itseänsä toisten yläpuolelle ja toimi epäjärjestyksellisesti tai pane pystyyn lahkoja tai harhaoppeja, vaan väistävät nöyrästi toistaan ja pitävät itseään vähäisimpänä ja huonoimpana. Sillä ohjentamisen tulee sujua isällisesti ja ystävällisesti ja tottelemisen tulee tapahtua lapsenomaisesti ja sydämellisesti, jos he muuten haluavat pysyä seurakunnassa. Jos eivät, annettakoon heidän mennä pois.

Jae 6. Ja jos häneltä kysytään: ”Mitä ovat nuo haavat sinun käsissäsi?”, hän vastaa: ”Ne lyötiin minuun niiden huoneessa, jotka minua rakastavat.”

11. Se on, hän ottaa kärsivällisesti ohjennuksen vastaan, ei kanna siitä vihaa eikä asetu sitä vastaan. Miksi en kärsisi sitä mielelläni, hän sanoo, kun heidän tarkoituksensa minua kohtaan on kuitenkin niin hyvä ja sydämellinen? Ne ovat mieluisia lyöntejä, parempia kuin vihamiesten mielistelyt. Katso, näin ystävällisesti kaikki tapahtuu kristityillä, jos joku erehtyy ja horjuu eikä ole uppiniskainen, kuten Paavaliakin opettaa galatalaisia, Gal. 6:1: ”Veljet, jos joku tavataan rikkomuksesta, niin ohjentakaa häntä sävyisyyden hengessä” jne.

Jae 7. Nouse, miekka, minun paimentani vastaan ja minun lähintä miestäni vastaan, sanoo Herra Sebaot. Lyö paimenta, ja joutukoot lampaat hajallensa; mutta minä käännän käteni pienimpiä kohden.

12. Miten käy yksiin edellä olevan kanssa se, että hän puhuu tässä siitä, kuinka kuningas Kristus on kärsivä? Vastaus: Tähän mennessä hän on puhunut siitä, kuinka kristittyjen tulee olla keskenään nöyriä ja mielellään alistua lyötäväksi ja ojennettavaksi, jos he erehtyvät ja tekevät syntiä. Siten he palvelevat Kristusta. Sillä hän myös itse alistui lyönteihin syyttömästi ja myös siksi, ettei Kristuksen valtakuntaa pidettäisi maallisenä. Sen on näet määrää olla maailman edessä hyvin pahennusta herättävä valtakunta, kuten

Paavali sanoo 1 Kor. 1:23: "Me saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanaille hullutus." Sillä myös opetuslapset pahentuivat häneen [Matt. 13:57], kuten Kristus lainaa Matt. 26:31 tätä kohtaa ja sanoo: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun. Sillä kirjoitettu on: "Minä lyön paimenta" jne.

13. Merkitys on nyt siis tämä: Nouse, miekka; se on, pimeyden voima. Siksi Kristus sitä sanoo. Sillä Pilatuksella ja juutalaisilla oli maassa miekka [= valta rangaista] ja hallitusvalta, mutta he eivät voineet kuitenkaan tehdä mitään ennen kuin Jumala antoi toimeenpanoluvan, kuten myös Kristus tunnusti Pilatuksen edessä [Joh. 19:11]: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun." Hän siis antaa luvan ja vallan

miekalle käydä Kristukseen käsiksi ja samalla lohduttaa meitä, ettei meille voi tapahtua mitään pahaa ilman hänen lupaansa ja määräystään.

14. Hän sanoo Kristusta paime-
nekseen ja miestä hänen vierellään, *qui apud me, vel juxta me est* [joka on kanssani tai vierelläni]. Ymmärrän tämän siten, että Kristus on ainoa oikea paimen kristikunnassa ja samalla hän on Isän luona iankaikkisuudessa, kuten Johannes sanoo: ”Poika Isän helmassa” [Joh. 1:18]. Mutta jos joku haluaa, niin tämän voi ymmärtää myös siten, että Jumala oli aina hänen luonaan ja hänen kanssaan tekemässä suuria merkkejä ja ihmeitä, kunnes hänen kärsimisensä hetki tuli.

15. Samoin kuin opetuslapset aikaan loukkaantuivat Kristuksen kärsimyksen tähden ja hajaantuivat, niin tapahtuu maailman loppuun asti. Sillä yhä Kristus joutuu lyötäväksi ja hänen täytyy kärsiä miekkaa hengellisessä ruumiissaan, joka on kristikunta, johon paljon pahennutaan, sillä se on pahenuksen valtakunta. Kuitenkin hän kääntyy vähäisimpiensä puoleen, niin kuin hän edellä [11:11] sanoi kurjista lampaistaan, että nämä kiinnittävät huomionsa hänen sanaansa. Niin tässäkin: Kun häneen pahentuivat kaikki, mikä juutalaisten keskuudessa oli suurta, korkeata, oppinutta, pyhää, mahtavaa ja rikasta, niin häneen pitäytyvät kuitenkin vähäiset, köyhät, kurjat syntiset ja opetuslapset, ja hän ottaa heidät vastaan ja kääntyy heidän puoleensa.

Jae 8. Ja näin on käyvä, sanoo Herra: tässä maassa on kaksi osaa, jotka hävitetään ja saavat surmansa, mutta

kolmannen osan, joka jää jäljelle, minä kuljetan tulen läpi ja puhdistan, niin kuin hopea puhdistetaan, ja kirkastan, niin kuin kulta kirkastetaan.

16. Nämä kaksi osaa ovat juuri tuo suuri joukko niitä, jotka pahentuvat. Heistä osa antaa ristin ja vainon peläyttää itsensä pois, ja niin heidät hävitetään. Toinen osaa antaa saastaisten henkien ja väärin opettajien eksyttää itsensä ja niin se osa joutuu perikatoon. Mutta kolmas osa pysyy lujana puhtaassa sanassa. Heidät valaistaan ja puhdistetaan, kun henget sekä vainoavat että ahdistavat heitä. Tämä osa on oikean laatuista, vaikka heitä on vähän. Sillä risti ahdistaa monia, mutta väärä oppi vielä enemmän, siksi niitä sanotaankin kahdeksi osaksi. Mutta kolmas osa, joka pysyy vahvana, pelastuu, kuten seuraa:

Jae 9. He huutavat avuksi minun nimeäni, ja minä vastaan heille. Minä sanon: ”Se on minun kansani”, ja se sanoo: ”Herra, minun Jumalani.”

17. He ovat näet uskossa puhtaita ja oikean laatuista ilman minkäänlaista teeskentelyä. He osaavat saarnata oikein Herran nimestä. Sillä sitä on hepreassa Herran nimen avuksi huutaminen. He eivät saarnaa omaa nimeään, kuten harhaopettajat ja teeskentelijät. Sen tähden he ovat Hänen kansaansa ja heillä on Hänet Jumalana, se on, kaikki mitä Jumala on ja mitä hänellä on, sillä he ovat hänen lapsiaan ja perillisiä. Niin siis tämä teksti saarnaa ristiä ja pahennusta, mikä tulee Kristuksen ja hänen kansansa osaksi. Autuas se, joka pysyy vahvana loppuun asti [Matt. 10:22].
...jatkuu

Jumalan valtakunta kasvaa evankeliumin saarnan ja uskon myötä

Evankelista Luukas kirjoittaa Apostolien tekojen ensimmäisessä luvussa: “Ja kun Jeesus oli yhdessä opetuslasten kanssa, käski hän heitä ja sanoi: “Älkää lähtekö Jerusalemistä, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täytymistä, jonka te olette minulta kuulleet. Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen.” Niin he ollessansa koolla kysyivät häneltä sanoen: “Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?” Hän sanoi heille: “Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut, vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.” (Apt. 1:4-8)

Jumalan valtakunnan tuleminen näkyvällä tavalla on aina kiinnostanut ihmisiä. On paljon kyselty, milloin Jumalan valtakunta tulee. Täsmällisten ennustusten ja odotusten pohjalta on sitten syntynyt jopa erilaisia suuntauksia ja yhteisöjä. Myös opetuslapset kysyivät tätä asiaa Herralta Jeesukselta. Onkin hyvin valaisevaa havaita, mitä Jeesus tuohon kysymykseen vastasi.

Jeesus ei antanut ollenkaan selvyyttä siihen, milloin Jumalan valtakunta tulee näkyvällä tavalla. Hän päinvastoin sanoi, ettei ole opetus-

lasten asia tietää sitä. Sen sijasta hän puhui siitä, millä tavoin Jumalan valtakunta maan päällä leviää ja kasvaa. Sitä varten Jumala antoi opetuslapsille Pyhän Hengen. He saivat voiman, ja niin heistä tuli Jeesuksen todistajia. Heidän todistuksensa levisi nopeassa tahdissa ympäri tuolloin tunnettua maailmaa. Myöhemmin heidän todistuksensa on levinnyt kautta maailman. Tällä tavoin, sanansa kautta Jumala rakentaa valtakuntaansa.

Mikä merkitys sinulle on sillä, että Jumalan valtakunta kasvaa evankeliumin saarnan kautta? Se merkitsee, että sinulle julistettu Jumalan sana on tämän valtakunnan rakennusta varten. Jumala puhuu sinun sydämellesi, kutsuen sinuakin uskomaan Jeesukseen Kristukseen. Hänellä on valtakunta, iankaikkinen valtakunta. Sen aarteita ovat tässä ajassa syntien anteeksi-antamus ja omantunnon rauha sen perusteella. Sinullekin ne kuuluvat. Evankeliumin julistus on todistusta Jeesuksesta. Se todistus taas ei ole luonteeltaan vain jotakin historian tietojen kertaamista, vaan sitä, että sinäkin erehtynyt ja monella tavoin puutteellinen ihminen, saat uskoa häneen. Hän on tehnyt hyvät tekonsa, sovittanut kaikki syntisi sitä varten, että sinusta tulisi Jumalan valtakunnan jäsen. Otathan todistuksen Jeesuksesta tällaisena omakohtaisena ilosanomana vastaan.

Kun Jumala kutsuu ihmisiä valtakuntaansa, hän kokoaa uutta Israelia.

Vanhassa liitossa oli maallinen Israel Jumalan kansa ja sillä oli erityis-asemansa kansojen joukossa. Uudessa liitossa jokainen Jeesukseen uskova kuuluu hengelliseen Israeliin. Maallinen kansallisuus ei vaikuta uskon ja pelastumisen asiaan. Raamattu sanoo Jeesukseen uskovista, että samalla, kun he ovat uskoneet Vapahtajaan, he ovat käyneet *“Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö.”* Tämä merkitsee, että kun sinä Vapahtajaan uskot, sinulla jo nyt on osallisuus iankaikkiseen elämään. Sen tähden sinä saat iloiten odottaa sitä, että Vapahtaja palaa ja vie sinutkin kunnian valtakuntaansa taivaaseen. Siitä, milloin tämä tapahtuu, ei sinun tarvitse murehtia. Ainoa tärkeä asia on, että olet valmis, toisin sanoen jatkuvasti syntejäsi katuen ja Vapahtajaan turvaten luotat armoon.

Millä tavoin voit sitten olla hyödyksi Jumalan valtakunnan rakentamisessa? Apostolit saivat tehtäväkseen olla Jeesuksen todistajia. Heillä oli erityinen sananjulistajan virka. Tänä päivänä pastoreilla on erityinen tehtävä julistaa julkisesti Jumalan sanaa. Jokaisella uskovalla on kuitenkin todistajan tehtävä omassa elinpiirissään. Sinulla voi olla ympäristössäsi ihmisiä, jotka eivät tunne Vapahtajaa. Kerro heille, että Jeesus kutsuu heitäkin uskomaan ja omistamaan rauhan. Voi olla, että tunnet uskovia, jotka ovat ahdistuksessa ja monenlaisissa vaikeissa, joiden usko on koetteilla. Rohkaise heitä evankeliumin sanalla. Tällä tavoin todistus Vapahtajasta saavuttaa yhä uusia ja uusia ihmisiä. Jumalan valtakunta rakentuu ja kasvaa Jumalan antamaa kasvua.

Kimmo Närhi

Vierailu Ukrainan Evangelisluterilaisen Kirkon luona 11.-16.8.2006

Anton Antonov ja allekirjoittanut tekivät matkan ukrainalaisen sisarkirkkomme vieraiksi. Ensiksi lensimme Helsingistä Kiovaan ja siitä matkustimme henkilöautolla n. 180 km Berdichevin kaupungin vieressä sijaitsevaan Radjanskojen kylään. Majoituiimme Radjanskojessa kirkon piispan Mihail Nagornjakin omistamassa pienessä talossa.

Sisarkirkkomme seurakunnat järjestävät säännöllisiä jumalanpalveluksia Berdichevissä, Radjanskojessa ja Vinnitsassa. Lauantaina 12.8. oli jumalanpalvelus Berdichevissä. Paikalla oli noin 20 henkilöä. Se on tavallista vähemmän, sillä lauantai on useilla ukrainalaisilla työpäivä. Useimmiten jumalanpalvelukset ovat sunnuntaisin, jolloin niitä saatetaan järjestää 2-3 samana päivänä. Jumalanpalvelushuoneistona toimii runsaan 100 neliömetrin kerrostaloasunto. Yhteen jumalanpalvelushuoneeseen mahtuu korkeintaan kolmisenkymmentä henkilöä, joten kaikki eivät aina voi osallistua kerralla jumalanpalvelukseen.

Sunnuntaina 13.8. oli ehtoollisjumalanpalvelus Radjanskojen kylässä. Siihen osallistui noin 35 henkilöä. Jumalanpalvelus pidettiin seurakunnan kirkossa, johon paikalla ollut väkimäärä ja jonkin verran enemmän mah-

Kirjoittaja reppu selässä Ukrainalaisessa maalaismaisemassa.

tuu hyvin. Talviaikaan kirkon käyttöä vaikeuttaa lämmityksen puuttuminen.

Maanantaina tapasimme Berdichevissä seurakuntien jäseniä. Yhdessä piispa Nagornjakin kanssa pyrimme tukemaan heitä elämänsä kysymyksissä ja uskon vaelluksessa. Yleisesti ottaen ihmisten ongelmat Ukrainassa ovat suuria. Taloudellinen tilanne on huono, ja varsinkin nuorisolla on suuria houkutuksia ajautua käyttämään alkoholia ja huumeita. Sikäläisissä seurakunnissa pyritään tarjoamaan nuorille mielekästä ja samalla hengellisesti rakentavaa tekemistä. Tässä tarkoituksessa ostimme eräälle nuorelle miehelle tulostimen ja sovimme, että hän kääntää tunnustuskirjojen tekstejä, saarnoja yms. venäjältä ukrainaksi.

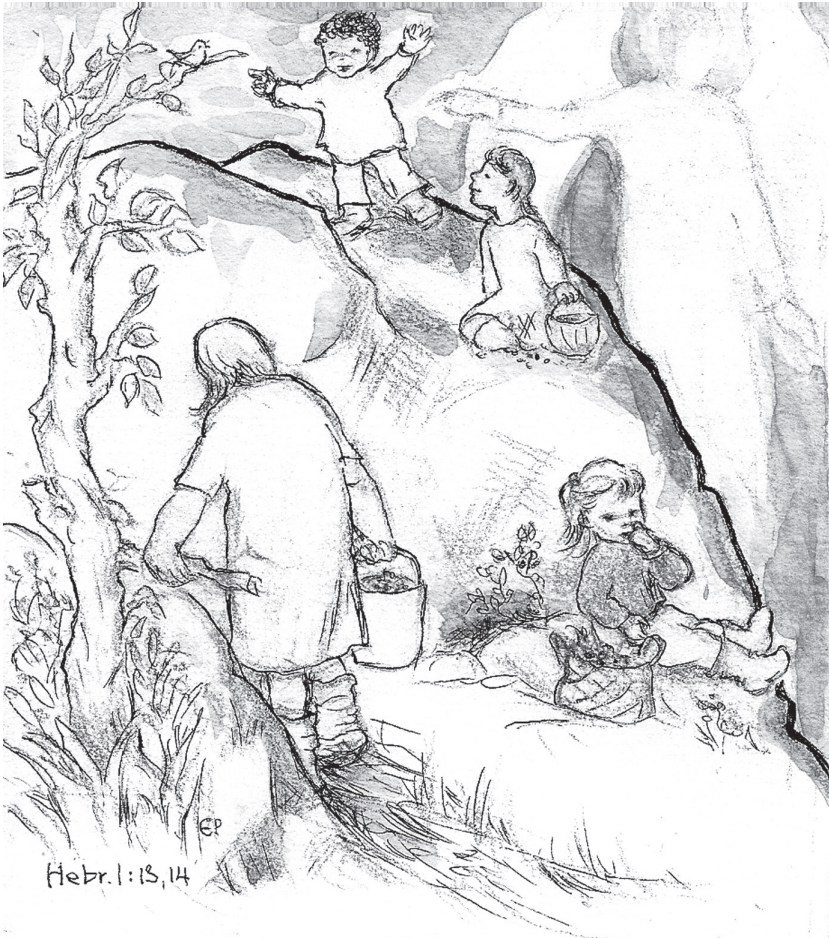
Saimme monin tavoin nauttia ukrainalaisten uskonveljiemme ja –sisartemme sydämellisyydestä ja ystävällisyydestä. Saimme myös välitettäväksemme terveisiä kaikille, jotka ovat osallistuneet sikäläisten seurakuntien avustamiseen. Olkoon Ukrainan sisarkirkkomme meille jatkuvasti esirukouksen ja taloudellisen tuen kohde.

Kimmo Närhi

SYKSY 2006

LUTERILAINEN - LASTENOSASTO

Raamattu sanoo enkeleistä: "Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä."

Tunnusta syntisi ja usko anteeksiantamuksen sanaan

Pastorin kirje

Jussin kotiin oli tulossa vieraita. Äiti oli leiponut hyvää mustikkapiirakkaa, josta Jussi piti erityisen paljon. Kun piirakka oli valmistunut uunissa, äiti otti sen pöydälle. Vieraiden tuloon oli vielä jonkin aikaa, ja mustikkapiirakka ehti jäähtyä. Äiti sanoi, että piirakka piti säästää siksi, kunnes sitä syötäisiin yhdessä vieraiden kanssa.

Ennen vieraiden tuloa äiti kävi olohuoneessa vielä hieman järjestelemässä tavaroita. Silloin Jussi otti palan piirakkaa ja söi sen. Ensin hän ajatteli, ettei äiti huomaisi, mutta sitten hän tajusi, että piirakassa oli lovi ja hänen omat kätensä ja suunsa ympärys sinisiä. Jussi meni vaatehuoneeseen eikä uskaltanut tulla sieltä ulos.

Äiti huomasi, että piirakasta puuttuu palanen. Hän huuteli Jussia, mutta Jussi oli vain hiljaa vaatehuoneen nurkassa. Lopulta häntä alkoi itkettää ja äiti kuuli itkun äänen. Äiti tuli vaatehuoneeseen ja löysi sieltä Jussin sinisine käsineen ja suun ympäröyksineen. Vieläpä Jussi oli käsillään liannut juhlahousunsakin. Äiti torui Jussia siitä, että tämä oli ottanut piirakkaa ja siitä, että hän oli mennyt piiloon ja luuli näin peittävänsä luvattoman tekonsa.

Me ihmiset, suuret ja pienet, olemme luonnostamme Jussin kaltaisia. Olemme rikkoneet Jumalan sanaa vastaan. Luonnostamme haluaisimme mennä Jumalaa piiloon ja kuvitella, että hän ei näe eikä tiedä rikkomuksiamme. Mutta Jumala tietää, vieläpä paljon tarkemmin kuin isä ja äiti tietävät. Häneltä emme voi mitään piilotella.

Jumalan sana sanoo: *"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon."* (Sananl. 28:13)

Rakas Jeesus! Siunaa ja varjele meitä. Iso-sisko, autathan pikkusiskoä. Puhu hänelle Jeesuksesta ja rukoile hänen kanssaan ja hänen puolestaan.

On tärkeää, että tunnustamme syntimme Jumalan edessä. Vaikka syntimme ovat todella pahoja tekoja Jumalaa vastaan, on meillä kuitenkin turva. Jumala antoi Jeesuksen Vapahtajaksi. Hän kantoi syntimme ristin puulle ja antoi henkensä meidän edestämme. Sillä perusteella seurakunnassa julistetaan syntien anteeksiantamus. Siihen saamme panna turvamme ja elää armosta.

On myös tärkeää, että tunnustamme syntimme niille ihmisille, joita vastaan olemme rikkoneet. Silloin voidaan asiat keskinäisen anteeksiantamuksen avulla selvittää, eikä pääse tulemaan isoja riitoja.

Jussin kotona asiasta selvittiin. Jussi pyysi äidiltä anteeksi. Äiti antoi anteeksi. Kaiken kiireen keskellä hän antoi Jussille puhtaat housut ja poika kävi pikaisella pesulla. Piirakkaa korjattiin parhaan mukaan ja kaikki olivat iloisia, kun vieraat saapuivat. Tämä kuvaa Jumalan armoa. Hän puhdistaa meidät kaikista synneistämme ja antaa Jeesuksen armotyön tähden ilon ja rauhan.

Kimmo Närhi

Leirimuistoja

Susannan ryhmä aloittamassa oppituntia

Päivin ryhmä keskittyy pohtimaan Mooseksen syntymää. Se oli tunnin aiheena keskiviikkona.

Pojat löysivät kivan istuskelupaikan juttutuokiolleen.

Leirin aiheena oli ORJUUDESTA VAPAU-
TEEN. Ohjaajien tun-
neilla seurattiin Israelin
kansan matkaa Egyptin
orjuudesta luvattuun
maahan.

Samalla tavoin me-
kin olemme elämän pi-
tuisella matkalla kohti
taivaan kotia oppaa-
namme Raamattu.

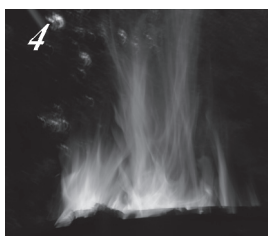
**Leirillä myös jo-
notettiin.** Muistat-
ko missä? Mitä ty-
töt jonottavat oi-
kealla olevissa ku-
vissa?

Tehtävä:

Mikollaoli kamera mukana ja hän kuvasi monenlaisia asioita. Ota jokaisen kuvan esittämästä sanasta numeron osoittama kirjain. Mikä tärkeä ja lohdullinen sana näistä kirjaamista muodostuu?

Vastauksen löydät takasivulta.

Hautajaiset

Oletko sinä joskus ollut hautajaisissa? On kuollut ukki tai mummi tai joku muu omaisistasi. Sinulla on ikävä häntä, joka lähti. Mihin hän lähti? Kun menet hautajaisiin, näet vain arkun, jossa kuollut lepää. Ensimmäiseksi hautajaisissa tapahtuu ruumiin siunaaminen haudan lepoon. Se onkin tärkeintä hautajaisissa. Pastori puhuu ja lukee Jumalan sanaa ja rukoilee. Sitten hän ottaa pienen lapion ja kevyesti heittää arkulle hiekkaa sa-

noen: ”Maasta sinä olet tullut ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman. Jeesus Kristus, Vapah-tajamme on sinut viimeisenä päivänä herättävä.”

Arkku kuljetetaan hautaan, joka on kaivettu hautausmaalle. Näet siellä monia, monia hautoja, jotka kesäisin ovat sinne istutettujen kukkien peitossa. Arkku lasketaan avonaiseen hautaan. Omaiset pyyhkivät kyyneleitään. Joku saattaa itkeä äänekkäästi surussaan. Sitten hauta peitetään. Kukkia ja seppeleitä, joissa on viimeisiä tervehdyksiä vainajalle, viedään hautakummulle.

Jos lapsille ei kerrota, mitä Raamattu puhuu kuolemasta ja

ennen kaikkea kuoleman voittajasta, Herrasta Jeesuksesta, lapsen mieleen voi jäädä ahdistava pelko. Mutta nyt Jeesus sanookin: ”Älä pelkää, usko ainoastaan.” Näin Herra sanoi eräälle isälle, jonka pieni 12 -vuotias tytär oli kuollut. Siitä kertoo Raamattu. Luuk.8:41. Miksi Jeesukseen uskovan ei tarvitse pelätä? Jos omaisemme, joka kuoli, oli Jeesuksen ystävä, hänen ruumiinsa vain lakkasi elämästä. Mutta hän itse lähti Jumalan luo taivaaseen. Vain ruumis, jota joskus kutsutaan maalliseksi majaksi, jäi tänne.

Kerrotaan pienestä kolmi-vuotiaasta lapsesta, joka oli kuolemaisillaan. Omaiset olivat hänen vierellään. Lapsi nosti toisen kätensä ylös ikään kuin jollekin, jonka näki ja laski toisen

kätensä äidin käteen ja sanoi: ”Toinen käsi äidin kädessä ja toinen Jeesuksen kädessä.” Niin hän turvallisesti pääsi Vapautajansa luo.

EP

”Älä suu
pieni
puhu
mitä
vain - ”

”Älä suu pieni puhu mitä vain, sillä Isä Taivainen näkee lapsen sydämen.”

”Herra pane minun suulleni vartija, vartioitse minun huulteni ovea.”

Syksyn lehtiä

Varmat syksyn merkit näkyvät luonnossa. Puiden ja pensaiden lehdet muuttavat ensin väriään ja sitten lopulta tuuli pudottaa ne ja levittelee ympäriinsä.

Minun lapsuuteni koulutie oli 4 km pitkä ja vei läpi suuren metsän. Siellä ei ollut taloja tien varrella. Tie vei välillä ahon laitaa, välillä sankassa kuusikossa. Matkalla oli hyvä tarkkailla luonnon tapahtumia. Syksyllä koulun alkaessa aholla pihlaja oli aivan punainen, koivut ja haavat olivat muuttuneet keltaisiksi. Koulu oli kirkonkylässä ja siellä pihoil-la oli myös loistavan keltaisia ja oranssinpunaisia vaahteroita.

Kuvaamataidon opettaja käski kerätä kauniita lehtiä luonnosta ja sitten tunnilla piirsimme ja maalasimme niitä.

Miksi sitten koivusta tulee keltainen ja pihlajasta punainen? Syksyn tullessa luonto valmistautuu talven tuloon. Taivaallinen Isä on luomisessa antanut

lehtipuille sen ominaisuuden, että syksyllä tärkeät aineet poistuvat lehdistä ja varastoituvat juuristoon. Se näkyy värin muuttumisena. Keväällä puut heräävät eloon ja ravinteet virtaavat takaisin puhkeaviin lehtiin. Näin puu kestää vaikean ajan.

Myös Jumalan lapsi valmistautuu tulevan varalle. Kesällä leireillä opimme Jumalan sanaa, uusia lauluja ja saamme mukavia muistoja. Näitä haluamme painaa mieleemme ei ainoastaan talven ajaksi, vaan koko elämän ajaksi. Jumalan sana lohduttaa ja auttaa meitä joka päivä. Jumalan sanasta saamme viisautta elämämme ratkaisuihin ja voiman kulkea taivastiellä iloisina ja turvallisella mielellä.

Jumalan sanaa on hyvä oppia säännöllisesti. Mene mukaan pyhäkouluun ja jumalanpalveluksiin. Joululeirillä tapaamme taas, jos Jumala suo.

Tuula

VÄRITÄ NÄMÄ LEHDET!

Tehtävän ratkaisu: TAIVAS

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2006	Hinnat euroina
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi: (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen ja vironkielinen) á.....	10,00
Kristuksen kuulaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004	3,00
Taustaa — Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2. Kehitysoopin kulsseista (Pälikkö)	10,-
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1 - 7 (Luther)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8 -17 (Luther)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18 -24 (Luther)	49,00
Kaukainen voittolaulu, ilmestyskirjan selitys (Becker) mid.	4,00
“ “ “ sid.	8,50
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Oppi Jumalan sanasta (Gerhard)	42,00
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
LUTERILAINEN lehti, vuosikerta	22,00
“ “ “ irtonumero	2,50
Lähetystyön tarkoitettujen suurempien tilauksien hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

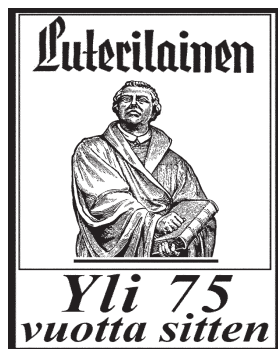
Pikkulapsen iltarukous

(Lähinnä tarkoitettu lasten vanhemmille ja kasvattajille)

“Sallikaa lasten tulla minun tyköni alkääkä estäkö niitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta”, Mk. 10:14

Tämän raamatunkohdan mukaisesti saattavat kristityt vanhemmat pienet lapsensa pyhän kasteen kautta Jumalan armon osallisuuteen. Näin tehdessään he hyvin tietävät, että kastekäskeyn kuuluu myös opetusvelvollisuus, Mt. 28:20. Jo alusta alkaen vanhemmat esirukoustensä lisäksi hyvin voivat pikkulasten kuullen puhua Jumalan sanan totuuksia lasten mielellään niitä kuunnellessa, ennekuin vielä itse saattavat edes puhua. Mutta pian tulee eteen aika, jolloin pikkulapselle voidaan opettaa esim. Käsien ristiinpanemista yhteisen ruokarukouksen tai kotihartaudessa lausutun rukouksen yhteydessä. Koko aikaisin saattaa lapsi edes a-kirjainta ääntämällä osallistua Amen-sanan lausumiseen. Vielä kestää jonkun aikaa, ennen kuin lapsi alkaa todenteolla puhua. Eri lapsilla tämä ikä vaihtelee suuresti, jopa vuosia. Mutta kun lapsi jo alkaa sommitella lauseita ja lausuu erilaisia sanoja – vaikkapa vielä vähän epäselvästi, silloin rientävät kristityt vanhemmat opettamaan lastaan lausumaan ensimmäisiä kristillisiä aakkosia. Ja siihen tarjoutuu luonnollisimmin muun puhumisen ohella hyvin sopiva tilaisuus ehto- eli iltarukouksen kohdalla.

Mutta tässä kohtaa lasten vanhem-

Luterilainen syys-lokakuu 1931

pia ja semminkin nuorempia ja kokemattomampia eräs kokolailla tuntuva vaikeus: mitä he tällaiselle pikkulapselle opettavat? Onhan myönnettävä, että Isämeidän-rukous on tällä asteella sekä pitkä että vaikea. Herran siunauksen oikea käyttö vaatisi koko paljon selitystä, sillä pikkulapsen mielikuvitus ei helposti käsitä, mitä siinä tarkoitetaan sillä, kun rukoillaan Herraa valistamaan kasvonsa päällemme ja kääntämään kasvonsa puoleemme. Ja rukouksen tulee vastata sekä rukoi-levan lapsen tarpeita että myöskin sen käsityskykyä. Jo pituutensa tähden ovat Lutherin Kateismuksessa olevat aamu- ja ehtoorukoukset näille pikkulapsille liian vaikeita.

Näitten rukousten aika luonnollisesti tulee kansakoulu-asteella, mutta muuten osoittaa kokemuskin, että pikkulapselle on rukouksenkin asiassa annettava erikoista maitoruokaa. Mutta ennen kuin jatkamme, tulee meidän ensin tarkastaa, mitä rukous on ja mitä siihen luonnollisimmin kuuluu. Ja lyhyesti puhuaksemme on rukous *ihmisen kanssapuhe Jumalan kanssa*. Ei se ole kertomuksen lukemista Jumalalle, eikä mitään lausunnan esitystä, vaan

tarpeellista puhumista Jumalan kanssa. Sentähden on rukouksessa vältettävä kaikkea, joka häiritsee sen välittömyyttä. Ja mitä sen sisältöön tulee, niin tiedämme, että meillä ihmisillä, sekä suurilla että pienillä on syytä 1. Kiittää Jumalaa kaikista hänen hyvistä teoistaan meitä kohtaan, 2. tunnustaa hänelle syntimme ja pyytää anteeksiantamusta ja 3. esittää Jumalalle jokin pyyntö ja anomus sekä ruumiin että sielun asioissa. – On kyllä totta, että tämä kaikki saattaa mahtua yhteen huokauksenkin tai tähän lapsen tavailuun joka ilmenee Paavalin sanoissa: ”Abba, se on: rakas taivaallinen Isä”. Se, joka näin lausuu turvaten Jumalan armoon, hän siinä samalla esittää Jumalalle täydellisen rukouksen. Mutta lapsille opettaessamme vähäistäkin rukousta tahdomme siinä sanoillakin lausua tärkeimpiä asioita.

Lienee varsin yleistä, että lapsille opetetaan sellainen rukous, jossa varsinaisesti pyydetään Jumalaa siunamaan ja varjelemaan kaikkia perheen jäseniä ja läheisimpiä tuttavvia. Sehän on sinänsä erittäin hyvä ja tarpeellinen rukous, mutta sisältö on varsin rajoitettu.

Toiset käyttävät sensijaan tai sen rinnalla jotakin runo-säkeistöä, jossa lapsi jättää itsensä levolle mennessään Jumalan haltuun. Se on myös erittäin hyvä ja ihana rukouksen aihe. Tässä kuitenkin kohtaa meitä heti eräitä runopukuisen sanonnan heikkoja puolia. Vaikkakin on totta, että usein opitaan runoja helpommin lausumaan kuin suorasanaisia asioita, niin runossa loppusoinnun ja poljennon vaatimukset muuntavat usein kielenkäytön sellaiseksi, jota aikuinen ihminen kyllä ymmärtää, mutta joka lapsen mielessä

jää käsittämättömäksi. Tässä suhteessa lienee monella varsin selviä omakohdaisia kokemuksia.

Tavallisimpia runomuotoisia ehdoorukouksia on tämä:

»Levolle lasken, Luojaani. Armias ole suojaani! Jos sijaltain en nousisi, taivaaseen ota luoksesi!«

Ja lapset saanevat tätä lausuessaan aivan oikein sen käsityksen, että he itsensä jättävät taivaallisen Isän turviin. Mutta jo tässä pienessä runossa ilmenee eräitä sanonnan vaikeuksia. Sana »lasken» on lyhennys sanasta »laskeudun». Kun puhuttelusana »Luojaani» on säkeen lopussa eikä lapsi tiedä mitään sitä edeltävästä pilkusta, niin vähintään hämäräksi mahtaa jäädä tuo ensimmäinen säe, jos se – kuten pikkulapsi varmaan tekee – lausutaan yhteen menoon ilman tuota tärkeätä taukoa »Luojaani»-sanan edessä. – Toisen säkeen alussa oleva »armias»-sana ei myöskään ole aivan helppo käsittää puhuttelusanaksi ja laatusanana (adjektiivina) sen käyttö on lapselle vielä oudompaa. – Kolmannessa säkeessä sana »sijaltain» on runomuunnos sanasta »sijaltani» ja siis vaikeampi käsittää ja parempi olisi sanoa siinä »vuoteeltain». Muuten se on selvä.

Meidän vanhempien ei pidä luulla, että lapset meidän tavallamme käsittäisivät lausunnon sokkeloita. Lasten käsityskyky on usein hyvin rajoitettu. Onhan tunnettua, että kun varttuneempien kanssa voidaan puhua esim. jonkun ihmisen taloudellisesta asemasta, niin pikkulapset kuullessaan asema-sanan luonnollisimmin ajattelevat mielenkiintoista rautatieasemaa, jos vain asuvat rautatien läheisyydessä. Ja kaikkea muutakin samaan suun-

taan. Mitä erityisesti vielä runopukui-
siin rukouksiin tulee, niin lapset osaa-
vat niitä kyllä sievästi lausua, mutta
silti juuri poikkeukselliset sanat ja ni-
den erikoislaatuinen ryhmitys varsin
yleisesti vaikuttavat häiritsevästi ru-
non ymmärtämiseen - ja mehän pu-
humme nyt lähinnä vain pikkulapsista,
jotka eivät ole mitään koulua käyneet
ja jotka vielä kangertavat yksinkertai-
sen puhumisen vaikeuksissa. Silti tuli-
si niille opetettavan rukouksen olla sel-
lainen, että sitä voitaisiin käyttää jatku-
vasti elämän aikana.

Vaikkakin suhtaudumme varovasti
runopukuiseen pikkulapsen rukouk-
seen, niin emmehan sitä suinkaan hyl-
kää. Tulisi vain saada mahdollisimman
selviä ja helppoja runoja, joissa säkeet
olisivat kuin yksinkertaisinta puhetta
ja joitten sisältö vastaisi niitä rukouk-
seen kuuluvia pääasioita, joista kirjoi-
tuksemme alussa mainitsimme. Todis-
teeksikin siitä ettemme runomuotoa
hylkää, liitämme tähän vielä pari ru-
noa, joita myös voisi käyttää kyseessä
olevaan tarkoitukseen.

Toinen on tuttu ehtoovirsi:

*»Nyt päättyi päivä armas, Yö joutui
eteemme: Vaan, Herra Jeesus rakas,
Ain' asu kanssamme! Uskomme vahvis-
ta Ja suojassasi meitä Vaaroissa kätke,
peitä, Suo lepo rauhaista»* (Virsi 464.)

Tässäkin suloisessa virressä on
pikkulapselle oma pieni vaikeutensa.
Emmehan puhuessamme sano: »Suo-
jassasi meitä vaaroissa kätke, peitä»,
vaan näin olisi selvemmin sanottava:
»Vaarojen uhatessa kätke ja peitä mei-
tä suojaasi» tai jollakin vastaavalla ta-
valla. Runon sanonta tässä kohdassa
jättää pikkulapset jotenkin varmasti
epäselvyyteen. Muuten ihana virsi,

jonka pääsisältönä on jättäytyminen
Jumalan suojaavaan käteen levolle
mennessä.

Toisen runon olemme saaneet käy-
tettäväksemme tällaisena:

*»Rakas Jeesus, sylihihi Suo mun
taasen nukkua. Anna päivän synnit
kaikki Armohosi hukkuu. Huomaas'
annan isän, äidin Sekä kaikki rakkaa-
ni, Siunaa meitä öin ja päivin. Kiitos
Sulle, Herrani!»*

Heti huomaamme, että tämä runo
sisältää rukouksen pääasiallisimmat ai-
nekset: kiitoksen, syntien tunnustami-
sen ja Jumalan armoon turvaamisen
sekä varjelutoivotuksen ja siunaus-
pyynnön. Kuitenkin tämän runon som-
mittelija - se on osaksi vanhan muisti-
runon mukaan muovaeltu - itse siitä
kirjoittaa: »Hiukan vaikeatajuiseksi
sitä pelkään ja ehkä sen lausuminenkin
tuottaa vaikeutta pienelle lapselle». Ja
tässä hän on varmaan oikeassa. Pieni
lapsi ei aivan helposti käsitä runon täh-
den pidennettyä muotoa »sylihihi». Sana
»taasen» on outo. »Päivän syn-
nit» on aikuiselle selvä asia, mutta pik-
kulapsi ajattelee viivasuorasti päivän
syntejä. Ehkä lapsi pian tottuu tuohon
pidennysmuotoon »armohosi», mutta
»hukkuu» -sanon kohdalla lapsi vai-
keammin käsittelee sen vertauskuvalli-
suutta. Eikä myöskään sanonta »huo-
maas' annan» ole aivan yksinkertai-
nen.

Näitten runovaikeuksien tähden
olemme kiinnittäneet huomiotamme
suorasanaisen rukouksen aikaansaami-
seen. Emme ole sellaista mielestämme
sopivaa pikkulapsen rukousta muualta
löytäneet ja olemme sentähden yhdes-
sä toisten kanssa koettaneet sellaista
laatia. Luonnollista on, että siinäkin on

kohtia, joita on selitettävä ja joita lapsi paremmin käsittää vasta vähän vartutuaan, mutta siitä huolimatta olemme olleet sitä mieltä, että pikkulapsenkin rukoukseen olisi saatava mahtumaan rukouksen pääasiallisimmat kohdat ja että se olisi saatava sellaiseksi, joka kelpaisi vaikkapa vanhuuden päivinäkin käytettäväksi muitten myöhemmin opittujen rukousten rinnalla. Suorasanaa sanonta tuntuu kyllä kankeammalta kuin runon notkea poljento, mutta sitä luonnollisempaa se on. Ja rukoushan on juuri kanssapuhetta Jumalan kanssa. Ehdotuksemme kuuluu näin:

Rakas Jeesus! Kiitos kaikesta, mitä olet tänäkin päivänä minulle antanut. Anna anteeksi kaikki, mitä olen pahasti tehnyt. Siunaa meitä ja varjele meitä kaikesta pahasta sielun ja ruumiin puolesta. Amen.

Tämä rukous sisältää kaikki rukouksen pääkohdat. Nuo »mitä»-sanalla alkavat lauseet eivät tuottane suurempia vaikeuksia ja niitä on vaikea välttää. Anteeksi-pyyntöön sisältyy anteeksisaaminen samoinkuin Isämeidän-rukouksen viidennessä rukouksessa. Lopussa on tahallaan säilytetty sanat »sielun ja ruumiin puolesta», että lapsillekin juurtuisi käsitys siitä, että emme rukoile vain ruumiillisia tarpeita, vaan otamme aina myös huomioon sielun asiat. Ensin valmistimme vähän pitemmän rukouksen, mutta kun jouduimme sitä pikkulapselle opettamaan, huomasimme, että sitä oli lyhennettävä. Ja sellaisena kuin tämä rukous yllä on esitetty, on sitä hyvällä tuloksella pikkulapselle opetettu. Vanhempien asia on luonnollisesti lähemmin selittää, mitä olemme aina Jumalalta saaneet, kodin, ruuan, juoman, vaatteet

jne. Samoin on hyvä väliin sydämellisesti kysyä, mitä on pahasti tehty. Ja lapsi saattaa sitten itsekkin kysyä: »mitä minä olen pahasti tehnyt?« Näin vahvistuu synnintuntokin.

Lieneekö tarpeellista sanoa, että pikkulapsen tulisi rukousta opetellessaan luonnollisimmin istua vuoteessaan. Ja sitä sopii opettaa siten, että äiti tai isä sitä sana sanalta lausuu edellä. Ei pidä liian nopeasti »vaatia«, että lapsi sen itse kokonaan lausuisi alusta loppuun asti, ettei lapsi mitenkään joutuisi kovin ponnistelemaan sen ulkoa osaamisen suhteen. Lapsella olkoon myös rauhallinen olo ympärillään, kun se sitä lausuu. Kaikki turhan-uteliaat sivulliset pysykööt kyllin loitolla. Jos missä muutenkin käytetään polvistumista rukoiltaessa, niin sopii sitä myös lapsille opettaa. Mutta kaiken tulee tapahtua luonnollisesti ja vapaasti sekä lapsen lyhyttä kärsivällisyyttä tarkasti huomioon ottaen. – Emme myöskään tällä kirjoituksella tarkoita sitä, että ilman ehdotonta syytä ryhdyttäisiin opettamaan lapselle uutta rukousta entisen sijaan. Pääasia, että lapset käsittelevät, mitä rukouksessaan esittävät, ja että heille on opetettu joku oikea rukous – olipa siinä enemmän tai vähemmän määrättyä sisältöä. Mutta milloin kehittyvä lapsi, jolle vasta aletaan rukousta opettaa, niin siinä tapauksessa olisi varmaan syytä harkita tätä asiaa kirjoituksessamme mainittuja näkökohtia huomioonottamalla.

Ja vielä eräs pyyntö: Jos jotkut vanhemmat tuntevat muita ja vielä sopivampia pikkulapsen ehto-orukouksia, niin suuresti olisimme kiitollisia, jos niistä meille kirjoitettaisiin tai puhutaisiin. Milloin jotakin parempaa voim-

me tästä asiasta esittää, niin kyllä Luterilaisen palstat ovat sellaiselle opetukselle avoinna.

Meitä on tämän asian valmisteluisa rohkaissut huomio, että tämän kysymyksen kohdalla näkyy vallitsevan osaksi neuvottomuutta. Olemme myös kiertokyselyn muodossa neuvotellut muitten pastoriemme kanssa.

Jos ehkä joku vielä tahtoisu kuulla ehdotuksia pikkulapsille tarkoitettusta aamurukouksesta, niin voimme ilmoittaa, että olemme senkin kohdalla valmistelevaa työtä tehnyt. Sekin tarvitaan. Kuitenkin on pienelle lapselle aluksi riittävää, että hyvin tottuu yhteen rukoukseen, ennen kuin sille ryhdytään toista opettamaan. Saanemme aikanaan tilaisuutta kirjoittaa jotakin tästäkin asiasta.

Jo pikkulasten varustaminen sopivilla rukouksilla, joitten kautta he voivat läpi elämänsä sulkeutua Jumalan armosyliin ja esittää kaikkia pyyntöjään hänelle, kuuluu kaikkien kristittyjen vanhempien kalliisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Se on myös tunnustustoimi, jonka kautta he osoittavat itsekin vakavasti etsivänsä sitä, mikä on ylhäällä. Velvoittavasti Luther tästä puhuu »Häälahja» nimisessä kirjassa ja sanoo: »Isä ja äiti saattavat lastensa kautta ansaita joko taivaan tai helvetin, riippuen siitä, johtavatko heitä hyvin tai huonosti» (s. 178). Hän tarkoittaa tässä myös sitä, että lasten kristillisen kasvatuksen tahallinen laiminlyöminen on todistus epäuskosta, kun taas sellaisen harrastaminen on uskon hedelmä. Jumala ei meiltä vaadi määrättyjä kasvatuksen tuloksia, vaan hän kysyy vanhemmilta vain sitä, että lapsia kristillisesti kasvatetaan. Tässä

suhteessakin on olemassa erilaisia lahjoja ja erilaista taitoa. Missä tämä asia on laiminlyöty kaduttakoon sitä syntiä ja turvattakoon Kristuksen armoon, joka varmaan antaa halua ja voimaa tekemään sitä, mikä vielä mahdollista olisi. Yksi alkeellinen tällainen kasvatusturvallisuus on opettaa jo pienillekin lapsille sopiva rukous.

Kun tässä olemme joutuneet puhumaan kristillisten vanhempien velvollisuuksista lapsiansa kohtaan, jotka Jumala on heille suonut, niin tahdomme samalla muutamien sanoin osoittaa, kuinka kallis lahja ihmislapsi on - päivästään kuin maailma ja Jumalan sanasta poiseksynyt mieli ajattelee - ja kuinka tärkeätä ja suuriarvoista on lasten kristillinen opetus ja kasvatus. Me voimme sen tehdä meille tunnetun, rakkaan luterilaisen kirkon opettajan, prof. C. F. W. Waltherin sanoilla. Hän on aikanaan (v. 1867) kirjoittanut naimisissa olevalle tyttärelleen, joka odotti kolmatta lastansa, seuraavat opettavaiset, lujittavat ja Jumalan sanan mukaiset sanat:

» — — — Älä vain keskellä huoliiasi ja vaikeuksiasi unohda, kuinka suuri Jumalan hyvyys on sinua kohdannut, kun hän on siunannut sinut arvolliseksi antamaan elämän ja olemassaolon kuolemattonalle, iankaikkiseen elämään kutsutulle ja Kristuksen jo kallisti lunastamalle ihmiselle. Jos tämä rakas lapsen on onnellisesti syntyy maailmaan, niin se on suurempi tapaus kuin luullaan. Sillä silloin on siinä lapsi tullakseen iankaikkisesti tuntemaan Jumalan, häntä ylistääkseen ja tullakseen autuaaksi. Jos Jumala antaisi sinulle miljoonia markkoja, olisi se vähemmän kuin tuo lapsi. Kulta ja hopea ei-

vät ainoastaan viimeisenä päivänä häviävät koko maailman kanssa, vaan sinun täytyy myös kuollessasi jättää se kaikki tänne. Mutta lapsi ei niin joudu pois. Jos se kuolisi ennen sinua tai sinun jälkeesi, niin pysyy se silti sinun lapsenasi ja, jos se Jumalan armon kautta oppii tuntemaan Vapahtajansa ja uskomaan häneen, niin saat sen kanssa iloita iankaikkisesti. Älä sentähden sure niitten vaikeuksien tähden, joita lapsisiunaus tuo mukanaan, vaan kiitä siitä Jumalaa ja pidä huolta elämästäsi ja voimistasi, koska sinun elämäsi liittyy nyt toinenkin elämä, kallis ja jalo aarre — kalliimpi jalokiviä ja helmiä. Tätähän sinä saat kokea päivittäin rakkaista pienokaisistasi (joitten nimet olivat Emilia ja Theodor). Onhan niin, ettet niitä vaihtaisi mihinkään valtakuntaan?! Siinä näet kuinka rikkaaksi Jumala on sinut tehnyt. — — —»

Kuka kristitty voisi kieltää näillä sanoilla ilmausuttua totuutta ja velvollisuutta? Samalla kun lapset tunnustetaan todella Jumalan lahjoiksi ja hänen siunauksekseen ja niitä sen mukaisesti on tässä suuressa arvossa pidettävä, samalla ovat myös vanhempien velvollisuudet niiden suhteen vastaavasti suuret: heidän tulee huolehtia heidän kasvatuksestaan aikaa ja ennen kaikkea iäisyyttä varten.

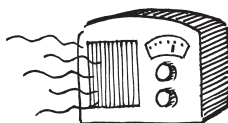
Ja niinhän lapset toivoen oikeata ohjausta taivaan tiellä laulavatkin:

*»Mä taimi olen sun tarhassas
Ja varten taivasta luotu,
Sun isällisehen huomahas
Jo syntymästäni suotu
Mua suojaat sä, Isä armoinen.
Sun Henkes voimalla vielä
Ja tieni johdata taivaaseen.
Ijaiseen elohon siellä! »*

A. A. W.

Vertaus nisusta ja lusteesta ja sen selitys

Matt. 13:24-30, 36-43

**RADIO
lähetyks**

Radio Moreeni 3.10.1998

Vapahtaja puhui vertauksen nisusta ja lusteesta seuraavasti: *“Taivasten valtakunta on verrattava mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa. Mutta ihmisten nukkuaessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta nisun sekaan ja meni pois. Ja kun laihokasvoi ja teki hedelmää, silloin lustekin tuli näkyviin. Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: ‘Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut lustetta?’ Hän sanoi heille: ‘Sen on vihamies tehnyt.’ Niin palvelijat sanoivat hänelle: ‘Tahdotko, että menemme ja kokoamme sen?’ Mutta hän sanoi: ‘En, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin. Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkukseen asti; ja elon aikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun aittaani.’”*

Jeesus paitsi kertoi tämän vertauksen myös selitti sen. Selitys kuuluu näin: *“Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. Pello on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset. Vihamies, joka ne kylvi, on perkele; elon aika on maailman loppu, ja leikkuumiehet ovat enkelit. Niinkuin lusteet kootaan ja tulella poltetaan, niin on tapahtuva maailman lopussa. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennukseksi ja jotka tekevät laittomuutta, ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva iku ja hammasten kiristys. Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon.”*

Kysymys: Tämä vertaus selityksineen kuvaa Jumalan valtakuntaa ja sitä, miten se ilmenee maan päällä. Mitä asioita vertaus opettaa ja mihin tapahtumiin se viittaa?

Vastaus: Vertauksen sanoman voimme tiivistää sanoihin: *Jumalan valtakunta salattuna maailmassa.* Siinä tulee selvästi ilmi Jumalan valtakunnan todellisuus, mutta myös se, että se ei ole ihmisten eroteltavissa eikä rajattavissa.

Vertaus alkaa puheella siemenen kylvämisestä. Siinä on selvä yhtymäkohtansa Jeesuksen maanpäällisen elämän vaiheisiin. Vapahtaja kylvi hyvää siementä julistaessaan evankeliumia ihmisille. Tämä siemenen kylväminen jatkuu kaikkialla ja koko maailman historian ajan, missä vain Jumalan sanan siementä levitetään. Tässä mielessä vertauksessa on selvä yhtymäkohta kylväjävtauksen kanssa.

Nisu ja luste -vertauksen näkökulma on kuitenkin laajempi kuin kylväjävtauksen. Paitsi hyvästä siemenestä ja sen erilaisesta kasvusta Vapahtaja puhuu tässä vertauksessa myös väärästä siemenestä. Oikean siemenen ja Jumalan valtakunnan rinnalla kasvaa väärää siementä ja kiusaajan valtakunta. Päähuomio

kiinnittyy sananjulistuksen tuloksiin. Niinpä tässä vertauksessa hyvä siemen tarkoittaakin Jumalan sanan vaikutuksesta uskoon tulleita ihmisiä, kun taas paha siemen tarkoittaa väärän opetuksen vaikutuksesta syntyneitä epäuskoisia.

K: Millä tavoin väärän siemenen olemassaolo näkyy? Miten se on maailmaan tullut ja edelleen kasvaa?

V: Tämä kysymys johdattaa ajatuksemme vakavan tosiasian äärelle. Samanlaisesti kuin Jumalan sanaa kylvetään, kiusaaja vääristelee Jumalan sanaa viimeiseen päivään asti. Tästä syystä uskovien ulkonaisessa joukossa on aina ollut myös epäuskoisia ja harhaopettajia. Näin oli myös Vapahtajan maanpäällisen elämän aikana esimerkiksi Juudas Iskariot ja myöhemmin apostolien aikana, esimerkiksi puolueet Korintossa ja valheveljet Galatiassa, joita vastaan apostoli Paavali kirjoitti ankarasti.

Vertaus kuvaa myös ulkonaisen kristikunnan vaiheita maailmassa. Oikeiden kristittyjen seassa on myös ulkokultaisia. Ei siis ole niin, että kristillinen oppi aina ja kaikkialla esiintyisi puhtaana ja että kaikki ulkonaiseen kristikuntaan kuuluvat sydämessään uskoisivat Vapahtajaan. Tämä vertauksen opettama tosiasia älköön kuitenkaan olko meille kaukainen ja teoreettinen asia. Vapahtajan puheen tarkoitus on saada jokainen kuulija kysymään, millaista siementä minä olen, missä on minun turvani. Tätä myötä vertaus sitten opettaa varomaan kaikkea väärää opetusta ja lujasti pitäytymään oikeaan, sillä vain siitä on saatavissa todellista ravintoa sielulle.

K: Mitä vertaus opettaa seurakunnalle?

V: Vapahtaja kieltää seurakunnalta kaikki voimakeinoihin ja väkivaltaan perustuvat keinot. Kun on havaittavissa väärän siemenen kasvua, ongelmaan ei saa tarttua maalliseen voimaan turvautuen. Lutherin mukaan sellainen olisi hirvittävä synty. Jos joku haluaisi tappaa epäuskoisia tai väärän siemenen kylväjiä, hän syylistyisi kaksinkertaiseen murhaan. Toisaalta hän tappaisi ruumiin ja toisaalta syöksisi epäuskoinen vastaamaan Jumalan eteen ilman uskoa Jeesukseen.

Ihmiskeinoin tapahtuva erottelu olisi myös virheellistä ja epävarmaa. Kun vertauksen isäntä kielsi palvelijoita repimästä väärää kasvua pois, hänen perustelunsa oli se, etteivät he repisi väärän mukana oikeaakin. Ihmissilmin tehdyt arviot ovat epävarmoja. Sen tähden seurakunnan on pitäydyttävä käyttämästä ulkonaista pakkoa.

Maailmaa koskevan tuomion aika on vasta viimeisenä päivänä, eivätkä sitä tee ihmiset, vaan Jumala.

K: Seurakunta ei kuitenkaan voi välinpitämättömänä seurata vierestä väärän siemenen kasvua. Mitä keinoja sille jää huolehtia Jumalan sanan puhtaudesta ja oikean siemenen kasvusta?

V: On totta, että väärän siemenen kasvu on äärimmäisen vakava asia. Onhan vertauksen mukaan sen lopullinen osa iankaikkinen kadotus. Tämä korostaa sitä,

kuinka vakavasta asiasta vertauksessamme on kysymys. Ei ole siis ollenkaan samantekevää, olemmeko oikeaa vai väärää siementä. Harhaavaa oppia, väärää elämää ja epäuskoa vastaan on seurakunnan toimittava kahdellakin tavalla. Ensiksi sen on pidettävä vaari siitä, että seurakunnassa julistettu sana todella on Raamatusan mukaista. Siinä tulee tuoda ilmi Jumalan sanan koko totuus, ja sen keskuksena Vapahtajan armotyö kaikille uskottavaksi sydämen turvaksi.

Toiselta puolen seurakunnassa on harjoitettava kuria siinä suhteessa, kuinka sen jäsenet elävät. Jos joku lankeaa syntiin, on siitä varoitettava ja kehoitettava tekemään parannus. Tähän Raamattu antaa ohjeita siten, että jos kyseessä on yksityisluontoinen eikä julkinen rikkomus, sitä käsiteltäköön vain asianosaisten kesken. Jos tämä tuottaa tuloksen, toisin sanoen jos rikkonut katuu syntiään Jumalan edessä ja uskoo Vapahtajaan sekä haluaa palauttaa sovun muiden kanssa, asiaa ei tarvitse eikä pidäkään sen enempää käsitellä. Jos taas yksityinen sopiminen ei johda tulokseen tai jos kyseessä on julkinen rikkomus, on sitä tarpeen käsitellä

kahden tai kolmen muun uskovan kesken ja jos sekään ei johda tulokseen, on seurakunnan käsiteltävä asiaa. Jos asianomainen ei sittenkään tule parannukseen, on seurakunnan todettava, ettei hän enää kuulu seurakuntaan. Kaikkien näiden vaiheiden tarkoituksena on saada langennutta käsittämään väärrien tekojen vakavuus ja johdattaa hänet takaisin Vapahtajan luokse. Seurakunnalle ja jokaiselle sen jäsenelle on hyväksi, että väärästä opista ja elämästä varoitetaan.

Vertauksen tekstistä on syytä havaita, että pelto, jossa väärä ja oikea siemen kasvavat rinnakkain, on maailma. Vapahtaja siis kuvaa sitä, mitä maailmassa tapahtuu eikä siis varsinaisesti seurakunnan elämää. Vaikka seurakunnankaan keskuudessa ei ole mahdollista nähdä toisen sydämeen, on siinä tarpeen Jumalan sanalla varjella oikeaa oppia ja puhdasta elämää.

K: Vertaus puhuu vakavista ja suurista asioista, jotka koskevat koko maailmaa ja kaikkia ihmisiä. Kuinka Vapahtajan opetuksen kuuliija voi tästä vertauksesta saada lohdutusta sydämelleen?

V: Kuten sanottu, vertauksen teksti laittaa kuuliijan vakavalle paikalle. Meidän jokaisen on kysyttävä: Millaista siementä minä olen? Vieläpä teksti laittaa meidät iankaikkisuuden kanssa vastakkain. Vapahtaja viittaa viimeiseen päivään puhuesaan epäuskoisille tulevasta tuomiosta ja vaivasta ja uskoville koittavasta autuudesta.

Näiden suurten asioiden edessä tekstimme tarjoama lohdutus on siinä, että Jumala yhä vieläkin kylvää siementänsä. Hän antaa sanansa kuultavaksi ja omistettavaksi. Jeesuksen sovitus työ meidän puolestamme on edelleen täydessä voimassa. Evankeliumi Jeesuksesta saa aikaan oikeaa kasvua. Näin siis uskomme ja pelastuksemme perustus on Jumalan hyvissä ja armollisissa teoissa.

Lohdutusta Jumala tarjoaa myös siinä, että hän ilmoittaa olevansa pitkämielinen. Hän ei vielä ole antanut lopullisen tuomion langeta. Se merkitsee, että hänen armonsa ovi yhä vielä on avoinna. Tänäinkin on pelastuksen päivä. Tänäinkin Kristus kutsuu omistamaan evankeliumin lohdutuksen sydämeen.

Kun sinä havaitset, ettei sydämessäsi luonnostaan ole oikeaa kasvua ja että monessa asiassa olet rikkonut, olet tärkeällä paikalla. Älä peittele puutteitasi Jumalan edessä, vaan tunnusta ne hänelle. Hän ravitsee sitten sielusi oikealla sanallansa. Hän ilmoittaa, että Jeesus, Jumalan Poika on sinun tähtesi tullut ihmiseksi ja lunastanut sinut, ei kullalla eikä hopealla, vaan viattomalla kärsimisellä ja kuolemallaan. Pane turvasi tähän Vapahtajaan. Hänen tekonsa ovat riittävät sinun pelastukseksi. Jeesuksen armotyö peittää syntisi, ja häneen uskoen olet hyvä siementä.

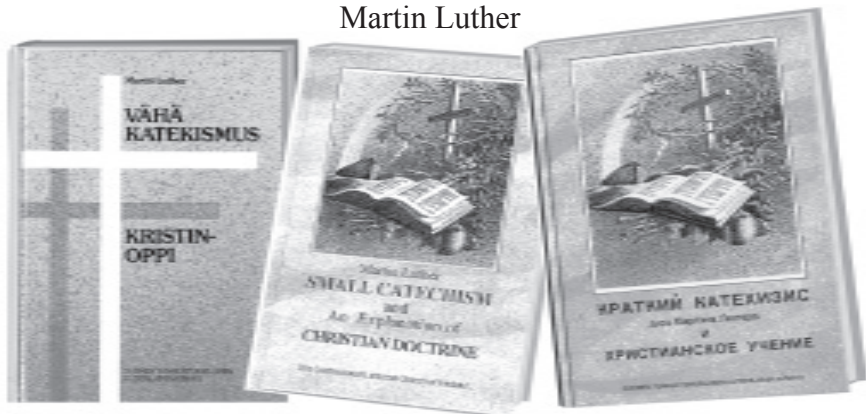
Kun olet tästä suurimmasta asiasta selvillä, karta silloin kaikkea, mikä voisi johdattaa sinua pois Jumalan luota. Pidä evankeliumista kiinni. Tule usein kuulemaan Jumalan sanaa sielusi ravinnoksi. Sillä tavoin voit rakentua Jumalan lapsena, iloita Vapahtajan sanasta ja turvallisista mielin odottaa sitä, että pääset uskon kautta iankaikkiseen elämään.

Kimmo Närhi

VÄHÄ KATEKISMUS

ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua

Martin Luther

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, Se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

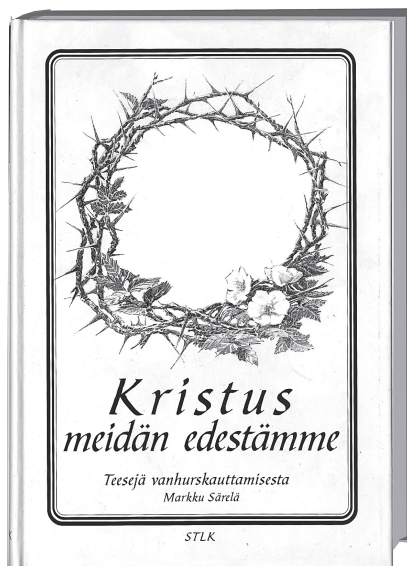
Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

Markku Särelä

Kristus meidän edestämme

Kirjan on luterilaisen vanhurskautamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia) Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle.

256 sivua **Ovh. 17 euroa**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirkko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa *Luther* vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Kansi ja kuva Kimmo Pälikkö. Käännös ja esipuhe Markku Särelä. Kovakantinen, 48s.

Kirjan hinta on 6,-

Kristuksen kuuliaisuus

Markku Särelän ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Kirja on kovakantinen, sivuja siinä on 88. Kannen on suunnitellut Kimmo Pälikkö.

Kirjan hinta on 8,50

Kimmo Pälikkö

Taustaa 2, Kehitysopin kulisseista,

Esipuhe: professori *Matti Leisola*.

Kirjassa käsitellään aiheita, jotka ovat viime vuosina tulleet esille eri maissa tieteen opetuksen ja uuden historian tulkinnan alueella. Artikkelit ovat muutaman aukeaman mittaisia ja helposti ymmärrettäviä. Sisältyö voi antaa virikkeitä sekä koulun että kodin piirissä käytävään keskusteluun elämän synnystä ja ihmiskunnan historiasta.

Lankasidos/kartonkikansi, 240 sivua, A5,

(ISBN 96599-4-3) **Ovh 10,- euroa**

Molemmat Taustaa -kirjat ovat luettavissa verkkosivuilla: www.taustaa.fi

Syysjuhla

Siitamajalla 30.9.-1.10.2006

Kristillisestä kasvatuksesta

la 30.9.

13.00 Alkuhartaus (KN)

*13.45 Vanhempien oikeus ja velvollisuus on kasvattaa
lapsensa kristillisesti (MS)*

14.00 Lasten iltapäivä (lapsille)

*15.00 Näkökohtia kristilliseen kasvatukseen kotona,
seurakunnassa ja koulussa (KN)*

16.15 Siionin kanteleen lauluja

18.00 Ajankohtaisia asioita

19.00 Iltahartaus (MS)

Ruokailut 12.00, 14.30, 17.00 ja 20.00

su 1.10.

8.45 Aamurukous (KN)

*12.00 Jumalanpalvelus (HPE) saarna MS,
liturgia ja rippisaarna KN
Ruokailut 8.00 ja n. 13.15*

Poisnukkunut:

Tampereen Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäsen Eila Kyllikki Särelä on siirtynyt ajasta Jumalan lasten lepoon 17.7.2006 76 vuoden iässä. Jeesus sanoi: *”Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.”* (Joh. 11:25,26)

Luterilainen -lehden vuosien 2005 ja 2006 aikana ilmestyneet numerot ovat luettavissa verkkosivuillamme osoitteessa:
www.luterilainen.com

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: **Jumalanpalvelus** sunnuntaisin klo 11. (HPE) 10.9., 8.10. ja 12.11. **Poikkeus:** ei jumalanpalvelusta 30.9. ja 6.11. **Nuorten ilta** pe 6.10. klo 18. **Lasten iltapäivä** la 7.10. ja 11.11. klo 14.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: **Jumalanpalvelus** la 9.9. (HPE), 21.10. klo 10 (MS), ke 8.11. klo 18, la 9.12. (HPE) klo 10.

Siitamaaja: **Jumalanpalvelus** 3.9. (HPE), 17.9. ja 1.10. (HPE) klo 12. **Syysjuhla** 30.9.-1.10.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A: **Jumalanpalvelus** su 15.10., 29.10. (HPE), 12.11. ja 26.11. (HPE) klo 11. Huom! muuttunut aika.

Hämeenlinna, Birger Jaarlin katu 11: **Jumalanpalvelus** su 24.9. (HPE), 22.10. ja 19.11 (HPE) klo 11.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: **Jumalanpalvelus** la 9.9. (HPE), 7.10. (MS), 18.11. ja 9.12. (HPE) klo 15.30. Lasten iltapäivä 18.11. klo 13.

Kokkola: **Jumalanpalvelus** to 12.10 (HPE) ja 23.11. (HPE) klo 18.

Vaasa: **Jumalanpalvelus** pe 20.10. klo 18 ja la 16.12. klo 14 Lyktanissa.

Kontiolahti/Lieksa/Liperi: **Jumalanpalvelus** ke 11.10. klo 18 (HPE) ja 22.11. klo 18 (HPE)

Koskenpää: **Jumalanpalvelus** pe 22.9. (HPE) ja 1.12. (HPE) klo 13 Tiensivussa.

Kyyjärvi: **Jumalanpalvelus** la 23.9. Martti ja Kyllikki Lehtolalla klo 13.

Haapamäki: **Jumalanpalvelus** pe 10.11. klo 13.

Karstula: **Jumalanpalvelus** la 11.11. klo 13 (HPE) Tatu ja Katri Lahdella.

Jyväskylä: **Jumalanpalvelus** la 23.9. klo 18 (HPE) Reino ja Tuula Rantasella.

Äänekoski: **Jumalanpalvelus** la 2.12. klo 13.

Hankasalmi: **Jumalanpalvelus** la 11.11. klo 18.

Tyrnävä: **Jumalanpalvelus** pe 24.11. (HPE) klo 15.30.

Rovaniemi: **Jumalanpalvelus** la 25.11. (HPE) klo 10.

Lahti, Rajakatu 7. Jumalanpalvelukset su klo 16. (HPE) 10.9., 8.10., 12.11. ja 10.12. Jumalanpalvelusta ei ole su 30.9. ja 5.11. **Raamattutunti** to 19.10. klo 15. **Teemailta** to 21.9. ja 16.11. klo 18. **Seurakuntailta** ke 6.9., 4.10., 1.11. ja 5.12. **Pyhäkoulu** torstaisin klo 18.

Lasten iltapäivä la 21.10. ja 9.12. klo 14. **Uskonpuhdistusjuhla** la 4.11.

Kuusankoski, Kettumäentie 2:

Jumalanpalvelus Kettumäentie 2 su 17.9. (HPE), 8.10. ja 18.12. klo 11.

Raamattutunti ke 21.9. ja 29.11. klo 18.

Yhteisiä tapahtumia

Syysjuhla 30.9.-1.10. Siitamajalla
Uskonpuhdistusjuhla 4.11. Lahdessa
Joululeiri lapsille ja nuorille 28.-31.12. Siitamajalla

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
Siitamajan puh.: 03-3345371 (käytössä
vain Siitamajan toiminta-aikoina)

Sisällys:

Siunauksen merkitys , Martti Luther.....	226
Taivaan tie – kaikille avoin mutta kaita, KN.....	227
Kääntykää elävän Jumalan tykö,MS.....	229
Profeetta Sakarjan selitys, 13. luku/jatkoa, Martti Luther.....	233
Mark 9:35-50, 10:1-15.....	238
Vierailu Ukrainan Evankelisluterilaisen Kirkon luona 11.-16.8.2006/KN.....	240
Vesa-Lastenosasto/TM.....	241
Pikkulapsen iltarukous/AAW/75 -vuotta sitten.....	250
Vertaus nisusta ja lusteesta ja sen selitys/Radio Moreeni, KN.....	256
Tapahtumia ja ilmoituksia.....	260
Kansi: Ole uskovainen, Joh. 20:27-29 Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Lahti: 151930-6101857,
Helsinki: 127030-18973. **Luterilainen -lehti** : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti:
kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle
54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2006: Kotimaassa 22 e vuosikerta, ulkomaille 30 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti,
puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Eeva Voima, Sopukantie 3, 45720 Kuusankoski .

Sähköposti: eeva.voima@pp.inet.fi

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Maksut ulkomailta: IBAN: FI1580001700303309 BIC-koodi (SWIFT): PSPBFIHH

*Kirkon internet-sivut: **www.luterilainen.com***